

Nr 657

Av herr **Krönmark m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Försvarsupplysning.

För att främja förståelsen för försvarets uppgifter är de medel som anslås i 4:e huvudtiteln, punkt L 15 av stor betydelse. Den upplysningsverksamhet som genom detta anslag bedrivs från försvarsstabens sida har synnerlig vikt i dagens läge. I proposition nr 74 till 1962 års riksdag framhöll departementschefen bl. a. "att behovet av upplysning om vårt totala försvar har ökat under efterkrigstiden". I detta avseende torde ingen förändring ha skett sedan 1962, utan behovet torde i så fall vara ännu mera accentuerat.

En viktig del av denna upplysningsverksamhet utgörs av försvarsgrenstidskrifterna. För budgetåret 1966/1967 avdelades ca 60 % av de medel över vilka krigsmakten disponerar enligt regleringsbrev för dessa. För innevarande budgetår har anslagstilldelningen icke medgivit någon ökning av anslaget till dessa tidskrifter, och icke heller för nästa budgetår torde någon anslagsökning kunna ske om Kungl. Maj:ts förslag i årets statsverksproposition antages av riksdagen utan ändring.

På grund av prisfördyringar kommer det inte att finnas möjlighet till oförändrad utgivning. Medelsutvecklingen innebär att kvaliteten nedgår och att sidantal och antalet utgåvor per år minskas. Detta är så mycket allvarligare som dessa tidskrifter är de olika försvarsgrenarnas — och därmed även krigsmaktens — viktigaste kontaktorgan med allt det befäl, t. o. m. värnpliktiga underofficerare, som ingår i krigsorganisationen.

Inte minst i nuläget med förändringar i försvarets organisation och med genomförandet av det nya utbildningssystemet är det väsentligt att kontakterna med det "hempermitterade" befälet upprätthålles på ett så fullödigt sätt som möjligt.

Av övriga medel används för närvarande ca 100 000 kr. för press- och upplysningstjänst. Bland de olika ändamålen märks in- och utländska pressbesök vid krigsmakten, kontaktverksamhet med samhällets andra organ, exempelvis skolväsendet, de akademiska försvarspolitiska föreningarna och andra organisationer. Vidare tillgodoses efterfrågan på underlag i olika former såsom upplysningsfilm, bildband, broschyrer m. m. Över huvud taget har den nu aktiva försvarsupplysning som förs i massmedia fört med sig stor efterfrågan på medverkan från krigsmaktens personal och på underlag för försvarsupplysning. Kostnaderna för sådant underlag bestrids av dessa medel. Framställningskostnaderna har ökat starkt.

Endast i centrala staber finns särskilda press- och upplysningsavdelningar. I regional och lokal instans finns upplysningsofficerare som utöver sin ordinarie tjänst har ansvaret för denna verksamhet. Medel för att ersätta denna verksamhet, som ofta bedrivs på fritid, saknas. Så mycket rimligare ter det sig fördenskull att man i central instans disponerar tillräckligt med medel för att framställa underlag för denna verksamhet ute i landet.

Utifrån vad som ovan framhållits ter sig den krympande medelstildelingen för försvarsupplysning olycklig till sina konsekvenser. Beloppet torde i verkligheten vara lägre än vad som framgår av siffrorna då för innevarande budgetår 25 000 kr. till försvarets upplysningsnämnd tagits från detta anslag. Krigsmaktens reella anslag för försvarsupplysning är således 480 000 kr.

Rimligen bör kostnader för försvarets upplysningsnämnd redovisas under punkt A 3, där nämnden i fråga också finns redovisad. Av departementschefens skrivning framgår intet annat än att även för nästa budgetår punkt L 15 kommer att belastas med dessa kostnader. Eftersom nämnden inte på något sätt är underställd ÖB, finns ingen logisk motivering för att ett konto som försvarsledningen har ansvaret för skall belastas med denna kostnad.

I anledning av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta

att anslaget till Försvarets upplysningsnämnd skall inrymmas under Vissa nämnder m. m. (A 3),

att anslaget till försvarsupplysning upptas med 510 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1968

Eric Krönmark (h) Gunnar Oskarson (h) Carl Eric Hedin (h)
